देवौ, सोमान् 'सुराम्णः' सुरासदृशानि सोमद्रव्याणि, 'अपातां' पीतवन्तौ, सरस्वती च पीतवती, 'सुत्रामा वृत्रहा' इन्द्रश्च पीतवान्। 'उपो' समीपे, 'उक्था मदाः' शस्त्रवद्धर्षहेतुमन्तान्, 'श्रौत्' अश्रौषुः। 'त्रिमदा' विशेषेण हर्षयुक्ताः, 'अदन्' भक्षितवन्तः। 'आङ्गूषैः' अङ्गविशेषैः, 'अवीवृधन्त' सम्यग् वर्द्धितवन्तः। 'अद्य' अस्मिन् कर्म्मणि, हे 'ऋषे' अतीन्द्रियार्थदर्शिन् हे होतः, 'त्वामयं यजमानः' 'अवृणीत' वृतवान्। 'आर्षेय' हे ऋषिकुलोत्पन्न, 'ऋषीणान्नपात्' हे ऋषिनप्तः गोत्रप्रवर्त्तकम् ऋषिं प्रति चतुर्थ इत्यर्थः। एतदुभयमपि ऋषिविशेषणम्। कीदृशो यजमानः, 'सुतासुतो' अभिषुतानभिषुतद्रव्यद्वयवान्। किमर्थं वृतवानिति तदुच्यते, 'आसङ्गतेभ्यः बहुभ्यः' आगत्यास्मिन् कर्म्मणि सम्बद्धानां बहूनां देवानाम् अर्थे। केनाभिप्रायेण वृतवानिति सोऽभिप्राय उच्यते, 'एष' होता, 'मे' 'वसु वारि' पुरोडाशरूपं वसु पयः सुरारूपं वारि च 'देवेषु' 'आयच्छते' समन्ताद्यागं करिष्यतीति। 'ता या देवा देवदानानि' यानि तानि देवेभ्यो दत्तानि हवींषि देवा 'अदुः' ऋत्विजो दत्तवन्तः। 'तानि' सर्व्वाणि हविःफलानि 'अस्मै' यजमानाय, 'आशास्व च' सिद्ध्यन्त्वित्येवमाशिषञ्च कुरु। 'आगुरस्व च' तत्सिद्ध्यर्थम् उद्यमञ्च कुरु। हे 'होतः' 'दूषितः' मयाभिलषितः प्रेषितश्च, 'असि', 'भद्रवाच्याय' कल्याणवचनाय प्रेषितः 'मानुषः' होता त्वं सूक्तस्य वचनं वाको यस्य देवस्य सोऽयं देवः 'सूक्तवाकः' तस्मै सूक्तवाकदेवाय, 'सूक्तान् ब्रूहि' इदं द्यावापृथिवीत्येतान्यनुवाकोक्तानि शोभनानि वचनानि कथय॥

इति पञ्चदशोऽनुवाकः ॥ १५ ॥